

5. Hajlandó illetékes helyen a deákságnak azt a kérését pártolóan tolmácsolni, hogy az egyetemi hallgatók felvételénél és az intézeti tagok (gyakornokok, tanársegédek) kinevezésénél ezentúl ne az 1939. évi IV. t. c. zsidómeghatározását, hanem az 1941. évi XV. t. c. (fajvédelmi törvény) zsidómeghatározását vegyék alapul.

A M. Kir. Horthy Miklós Tudományegyetem élen állói tehát teljesítették saját hatáskörükben a deákság kérését. Négy éven belül távoznak a már felvettek, és a szegedi egyetemen numerus nullus iudeorum lesz.

Szegedi Híd (1942) június 15. oldal

567. Indulnak a szegedi egyetemisták a SZEI munkatáborába

Ismeretes, hogy az Egyetemi és Főiskolai Hallgatók Önkéntes Nemzeti Munkaszolgálatának főparancsnoksága a Szei tagjait, a főiskolásokat és a most érettségizetteket egy munkatáborba osztotta be. A leányok munkatábora Beszterce és Kolozsvár között lesz egy kis magyar faluban. Harminc szegedi diákleány van oda beosztva, 10 más vidéki és öten vannak beosztva a parancsnokságba: a táborparancsnok is szegedi lesz. Főris Ida, a Szei leányvezetője. A fiúk Bonchidán, Kolozsvár mellett lesznek. Patakot fognak szabályozni. Szállásuk egy régi főúri kastélyban lesz. Ott ötven szegedi fiatal építi az országot csákánnyal, ásóval. Köztük többen is a Szei elnökségéből, így az elnök is, Nyikos Gyula. A Szei elnöksége felhív minden munkaszolgálatra behívott szegedi diákot, hogy ma, szerdán délután fél 4 órakor jelenjen meg fontos megbeszélésre a Szei otthonában. (Központi Egyetem II. emelet)

Délmagyarország XVIII. (1942) június 24. 7. oldal

568. A Szegedi Egyetemi Ifjúság nagygyűlése

A Szegedi Egyetemi Ifjúság tegnap délelőtt 11 órakor tartotta meg tájékoztató nagygyűlését az Auditorium Maximumban, amelyen megjelentek az ifjúság vendégei, az egyetemi ifjúság és a Középfiskolai Önképzőkör képviselői.

A gyűlés kezdeti hangulata a Köszöntő és a Don-menti harcokról, elsősorban Horthy István kormányzóhelyettesről való megemlékezés jegyében állott. Koch Sándor tanárelnök bevezető szavaiban további komoly munkára biztatta az egyetem ifjúságát. Majd Fröhlich Pál idei Rector Magnificus beszélt, és az átkos szétválás megszüntetésére, a magyar jövő építésére hívta fel a fiatalokat. Vörösmarty Jólát című költeményét szavalta el ezután Zalányi Sámuel.

A múlt évi eredményekről, a Szei hibáiról és szervezőtéréről Nyikos Gyula elnök szólt fel.

– Új korszakot kell teremteni a mai szegedi ifjúságnak, – mondotta többek között – hogy egységbe tömörülve lezárja azt az időszakot, amidőn a szegedi egyetem 38 egyesület működésének adott teret. Építő, életet adó közösséggé kell összefogni a diákságot. A mai élet sokszor felelősségre hívta már fel a középosztályt, és

hiányosnak, felkészületlennek találta. Ezért kell a ma nemzedékének magát úgy kiépitenie, hogy az élet irányításának átvételekor már készen álljon. A szegedi diákegységszervezet, a SzEI minden erejét arra fordítja, hogy ez az új középosztály – ne csak szavakban és nyilatkozatokban – meg is szülessék. Szervezete ezt a célt szolgálja. A Hivatáscsoportok, a Munkaközösségek, a Szolgálatok, az ifjúság által átveendő egyetemi Levente fiú- és leánycsoport által különösen nemzetépítő és a magyar élet kérdéseiben jártas diákságot akar összekovácsolni. A SzEI tovább folytatja a hídemelő munkáját a város felé, a munkásság megismerésére és Népfőiskolájával a parasztság értékeinek felkutatására. Meg kell változtatnunk a balhiedelmekkel telített közvéleményt, amely majdnem kizárólag hazugságokat és rágalmat ismer a SzEI-ről, az igazi munkát pedig nem értékeli.

Tapodi Dömötör a SzEI jövő évi munkájáról beszélt. Két főtengelye lesz: az ön-építés és kilépés a városba, hogy összetalálkozzék Szeged és Egyeteme. A nagygyűlés ünnepélyesen tudomásul vette a többi egységszervezet üdvözlő táviratát, majd a maga részéről táviratban üdvözölte az ország Nagyurát, a kultuszminisztert és a többi egyetemek egységszervezeteit.

Szegedi Napló XVIII. (1942) október 29. 5. oldal

569. Gazdag programot valósított meg a múlt évben a Szegedi Egyetemi Ifjúság

A szegedi egyetem hallgatóinak egységszervezete, a Szegedi Egyetemi Ifjúság szerda délben tartotta a Szukováthy téri bölcsészeti kar auditorium maximumában évadnyitó nagygyűlését a diákság nagy és lelkes ünneplése mellett. A nagygyűlésen megjelent dr. Fröhlich Pál rektor, dr. Halász Pál esperes-plébános kanonok, a professzorok közül pedig dr. Veress Elemér, dr. Greguss Pál, dr. Bartucz Lajos, dr. Banner János, dr. Koltay-Kastner Jenő és dr. Koch Sándor.

A nagygyűlést dr. Koch Sándor, a SzEI tanárelnöke nyitotta meg. Kijelentette, hogy az ifjúság felkérésének örömmel tett eleget, amikor a szervezkedés élére állott, mert a SzEI megteremtését szükségesnek és hiánypótlónak tartja. A diákegység megingathatatlan alapjai most már le vannak rakva. Hangoztatta, hogy a SzEI munkásságából az egyetem egyetlen hallgatója sem vonhatja ki magát.

Ezután Fröhlich rektor szólt az ifjúsághoz. Megemlítette, hogy amikor kiüldöztek a törököt Magyarországról, az utolsó török az országhatárnál visszafordult, és megátkozta a magyarokat, hogy soha ne legyen köztük egység. Az átok – úgy látszik – fogott, mert évszázadokon át a széthúzás és a viszálykodás gyengítette a nemzet erejét. A Szegedi Egyetemi Ifjúság 1940-ben elhatározta, hogy megtöri ezt az átkot, és megteremti a diákegységet. Ez a törekvés máris sikerrel járt, s további működéshez szerencsét kíván az ifjúságnak.

A rektor nagy tetszéssel fogadott beszéde után Zalányi Sámuel Vörösmarty Mihály egyik versét szavalta el, majd Nyikos Gyula a SzEI ifjúsági elnöke tájékoztatta a megjelenteket az eddig elvégzett munkáról. A SzEI a múlt évben